

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/18/2015
Identifikačné číslo spisu:	1014200067
Dátum vydania rozhodnutia:	30.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1014200067.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: JUDr. Q. C., bytom V., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 13. decembra 2013, o starobný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sd/5/2014-19 zo dňa 16. decembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sd/ 5/2014-19 zo dňa 16. decembra 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Rozsudkom č. k. 8Sd/ 5/2014-19 zo dňa 16. decembra 2014 Krajský súd v Bratislave podľa § 250q ods. 2 veta prvá OSP potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 13. decembra 2013.

V odôvodnení citoval ustanovenie § 293aa zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 555/2007 Z.z. a § 273 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 721/2004 Z.z.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie.

Uviedol, že dňa 27. februára 2009 požiadal o starobný dôchodok. Odporkyňa jeho žiadosti nevyhovela s odôvodnením, že navrhovateľ nezískal počet rokov dôchodkového poistenia na nárok na starobný dôchodok. Zhodnotila len 8 rokov a 350 dní. Neuznala navrhovateľovi časť doby zamestnania v štátnych lesoch od ukončenia strednej školy do nástupu základnej vojenskej služby doloženú svedeckými vyhláseniami. Uviedol, že k žiadosti doložil doklady o zamestnaní v colnej správe, o výsluhovom dôchodku a zhodnotené roky služby pre priznanie a výpočet výsluhového dôchodku, z ktorých vyplýva, že pre priznanie a výpočet výsluhového dôchodku nebolo zhodnotených 8 rokov a 134 dní.

Súd však len konštatoval, že zistil z dokladov Colného riaditeľstva SR, že bola zhodnotená celá doba služby v trvaní 38 rokov a 235 dní a preto námietka o nezhodnotení doby poistenia v trvaní 8 rokov a 134 dní nie je dôvodná a nemá oporu v platnej právnej úprave o sociálnom poistení.

Uviedol, že naďalej trvá na tom, že má nárok na starobný dôchodok za odpracované roky v civilnom sektore ako aj za dobu služby prevyšujúcej 30 rokov, za ktoré nebol priznaný a vypočítaný výsluhový

dôchodok. Súd sa nezaoberal ani otázkou nároku na starobný dôchodok za už odporkyňou zhodnotených 8 rokov a 350 dní.

Odporkyňa navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Dôvody, ktoré navrhovateľ uvádza v odvolaní považuje odporkyňa za neopodstatnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, a že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie pre procesné pochybenia.

V predmetnej veci krajský súd, ako súd prvého stupňa, konal a rozhodoval o opravnom prostriedku, návrhu navrhovateľa, ktorým sa navrhovateľ domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 13. decembra 2013, ktorým bola navrhovateľovi podľa § 293aa zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 555/2007 Z.z. a § 273 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 721/2004 Z.z. a § 26a zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení zamietnutá žiadosť o starobný dôchodok zo dňa 27. februára 2009 o priznanie starobného dôchodku od 27. februára 2006.

Ako je zrejmé z obsahu administratívneho spisu navrhovateľ nesúhlasí s uvedeným rozhodnutím, pretože podľa jeho názoru mu bol priznaný výsluhový dôchodok za 30 rokov štátnej služby a bola tak dodržaná percentuálna hranica pre výšku výsluhového dôchodku ustanovená v § 39 zákona č. 328/2002 Z.z. a teda z toho vyplýva, že 8 rokov a 134 dní mu nebolo zhodnotených.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že nárok na starobný dôchodok vzniká najskôr od 01.01.2005. Dôchodkový vek navrhovateľ dovŕšil dňa XX.XX.XXXX. Podľa potvrdenia Colného riaditeľstva zo dňa 26.11.2008, č. 55052/2008 a zo dňa 20.05.2010, č. 20980/2010 rozhodnutím č. 58124/02-8904 zo dňa 23.01.2003 bol navrhovateľovi priznaný výsluhový dôchodok od 01.01.2003, podľa § 39 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a bola mu zhodnotená doba - služobný pomer colníka od 15.09.1966 do 31.12.2002 v trvaní 36 rokov a 108 dní a základná vojenská služba od 30.10.1958 do 24.11.1960 v trvaní 2 roky a 26 dní. Celková doba výkonu štátnej služby zhodnotená pre nárok na výsluhový dôchodok je 38 rokov a 134 dní. Navrhovateľ sa pojednávania v predmetnej veci nezúčastnil, avšak doručenie predvolania na pojednávanie vykázal a preto súd po prijatí procesného uznesenia konal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa podľa § 101 ods. 2 O.s.p. Právna zástupkyňa odporcu s odvolaním sa na dôvody napadnutého rozhodnutia ako aj dôvody uvedené v písomnom vyjadrení zo dňa 29.01.2014 žiadala napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne a vydané v súlade so zákonom. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia konajúci súd zistil, že námietky navrhovateľa o nezapočítaní doby poistenia 8 rokov a 134 dní sú nesprávne nakoľko z potvrdenia Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 55052/2008 zo dňa 26.11.2008 a č. 20980/2010-1462 zo dňa 20.05.2010 súd zistil, že navrhovateľovi bola zhodnotená celková doba služby v trvaní 38 rokov a 134 dní a preto námietka navrhovateľa o nezhodnotení doby poistenia v trvaní 8 rokov a 134 dní nie je dôvodná a nemá oporu v platnej právnej úprave o sociálnom poistení. Vzhľadom na vyššie uvedené súd napadnuté rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 13.12.2013 potvrdil ako vecne správne a vydané v súlade so zákonom podľa § 250q ods. 2 O.s.p.

Krajský súd sa podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne a vyčerpávajúcim spôsobom nevysporiadal vo svojom rozhodnutí s opravným prostriedkom, ktorý podal navrhovateľ, ktorý namietal skutočnosť, že mu nebola pri posudzovaní nároku na starobný dôchodok hodnotená doba 8 rokov a 134 dní podľa zákona č. 461/2003 Z.z. Vo svojom odôvodnení len poukázal na potvrdenie Colného riaditeľstva zo dňa 26.11.2008 č. 55052/2008 a zo dňa 20.05.2010 č. 20980/2010 a uviedol, že celková doba výkonu štátnej služby zhodnotená pre nárok na výsluhový dôchodok je 38 rokov a 134 dní.

Procesným právom účastníka je i právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplývajúca z ustanovenia § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku totiž znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, a jeho porušením sa účastníkovi odníma možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie.

Potreba riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, v ktorom súd preskúmava rozhodnutie správneho orgánu vyplýva aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“). Aj keď s ohľadom na judikatúru ESLP nie je potrebné zdôvodňovať každý argument účastníkov konania, súdne rozhodnutia musia byť odôvodnené a musia obsahovať odpovede súdu na všetky argumenty prednesené stranami, ktoré viedli k rozhodnutiu. Dôvody musia byť špecifikované s ohľadom na skutkové okolnosti prípadu a nie len odkazovať na určité časti zákonov (napr. rozsudok ESLP Ruiz Torija proti Španielsku z 09.12.1994).

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že takýmto postupom súdu, ktorý sa nevysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa - ako bolo vyššie uvedené, bola navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto musel napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. a s § 250ja ods. 3 vetou druhou O.s.p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

V ďalšom konaní krajský súd prejedná vec znova v medziach podaného opravného prostriedku, dôsledne sa vysporiada so všetkými námietkami navrhovateľa a znova o nej rozhodne a svoje rozhodnutie riadne odôvodní.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov tohto konania (§ 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.